

Rakouská důchodová reforma

Nástup pravicové vlády ÖVP-FPÖ na přelomu let 1999/2000 přinesl nový projekt komplexní reformy dlouhodobě neufinancovatelného důchodového systému. Reforma počítala mimo jiné se zvýšením věku odchodu do důchodu, ztížením odchodů do předčasného důchodu a zejména se zavedením modelu vícezdrojového financování penzí, jehož dalšími dvěma pilíři se vedle státního rozpočtu mají stát spoření prostřednictvím zaměstnavatelů a soukromé penzijní přípojištění. Vláda se rovněž snažila prosadit větší míru adresnosti sociálních dávek. Vlivem okolností, které rakouská politická elita dost dobře ovlivnit nemohla, začal být v polovině roku 2002 zpochybňován harmonogram přijatých opatření. Kvůli extrémním škodám způsobeným povodněmi se většina kabinetu rozhodla počkat s daňovou reformou a s ní spojenou koncepční sanací veřejných financí až poté, co budou zaplacené škody. Radikálové v FPÖ kolem Haidera s tímto opatřením nesouhlasili a následná vládní a koaliční krize přerostla v pád Schüsselovy vlády.

Předčasné volby a rekonstrukce kabinetu, kde již jednoznačně dominuje ÖVP, přinesly snad kýžené zklidnění politického prostředí. Přes nepopulárnost některých reforem (například zavedení školného na rakouských vysokých školách) přesvědčila Schüsselova ÖVP voliče, že při současných demografických trendech stárnutí rakouské populace je nutné sanovat rakouský penzijní systém. Více znevýhodněny mají být také odchody do předčasného důchodu, kde se počítá s tím, že **namísto srážky 3 % za každý rok předčasného odchodu se bude strhávat 4,2 %**. **Snižována mají být rovněž procenta pravidelných každoročních valorizací důchodů, ovšem nikterak drasticky (ze současných 2 % na 1,78 %)**.

Podstatnou součástí reformy je dále snaha vyrovnat podmínky odchodu do důchodu a výpočtu penze pro všechny skupiny obyvatel, což zejména u dříve privilegovaných vrstev (státní úředníci, zaměstnanci rakouských pošt či Rakouských spolkových drah - ÖBB) naráží na odpor.

(270 slov)